

تریون استانی

محر و میت‌های دیرین گرستان

احسن یگلری | نماینده مردم کردستان در مجلس شورای اسلامی

استان کردستان مشکلات زیادی دارد که تقریباً همه مردم ایران ملموس است. استان ما، هم از لحاظ زیرساخت‌ها مشکل دارد و هم از لحاظ اشتغال و دیگر مسائل، منظوری از زیرساخت‌ها سه حوزه است که راهسازی و شهرسازی مهم‌ترین آنهاست. در این زمینه وزارت راه و شهرسازی با کردستان به بی‌مهری کامل برخورد کرده است. از لحاظ خطوط ریلی کردستان صفر است؛ از لحاظ خطوط هوایی ما این

ارد که نمایندگان من و دیگر همکاران هم نمی‌تواند کاری برایشان انجام دهد. دفعه‌های مرم هم جای خود را دارد که به‌خوبی ساماندهی نشده و خود، مولد مشاغل کاذب مثل قافاج کالا است. شهرهای استان اعتبارات ویژه و جهتی نادر تاز با نتوانیم عقیم‌اندی‌های دوران جنگ را جبران کنیم. وضع آب و سیمیه آب استان به است، در شهرهای سقر و ونه با مشکل آب شرب و کمبود آب کشاورزی مواجه هستیم. طرح‌های نیمه‌کاره استان بیش از ۷۰ درصد روستاهای استان هنوز جاده‌های خاکی دارند. ما انتظار داریم این کمبودها مرتفع شود و دست‌کم به میانگین کردستان و نه کشوری نزدیک شود. من در طول سال‌های که افتخار نمایندگی مردم کردستان را داشته‌ام تلاش کردم تا در زمینه اشتغالزایی اقداماتی را صورت دهم. کارخانه خدایات کردستان پس از انقلاب ۶۰۰ کارگردانست ولی در سال‌های اخیر با ۱۰۰ نفر کار می‌کرد، ما توانستیم یک خط تولید مستقل از سرمایه‌های ترکیبی و سرمایه‌های استان کردستان همسور کار کنیم. به‌طور متوسط می‌توانیم درآمدی در هر خانواده بین ۳ تا ۴ میلیون دلار داشته باشیم. برای ساماندهی منطقه اقتصادی ونه وزارت صنعت داشتیم که قرار است طرف یکسال آینده کارهای عملیاتی‌اش انجام شود. ما همچنین توانستیم به روستاهای روستایی انجام دهیم و امروز ظرفیت کار روستایی دوربر شده است. زمانی که مجلس این دوره شروع به کار کرد، جاده سقر- بنه، جاده مریان، فرودگاه سقر و بیمارستان‌های بنه و سقر و کلان‌گذر سقر همه تعطیل بود و امروز خوشبختانه همه این پروژه‌ها با بهره‌برداری رسیده یا تا پایان امسال به بهره‌برداری می‌رسد یا این حال هنوز هم کردستان با محرومیت‌های زیادی مواجه است که کمک و همکاری همه دستگاه‌ها اجزای آن را ملید.

گپ روز

بعضی معجزات بیشتر در ایران رخ می‌دهند!

در این مفهوم کار در کشورهایی با اقتصاد رانتر و کشورهایی که اقتصاد آنها رانتر نیست، تفاوت چشمگیری می‌یابد. قفسا در سیستم‌های رانتری، فرآیندهای خدمت‌سازی چون کار با اخلال مواجه هستند. بگاریه در این‌باره متالی مطرح می‌سالی‌ها را به خاطر می‌آورم که کارخانه ارج، شپاز جنوبی مستقر بود و توسط خانواده ارج، ۳۰ میلیون ماشین‌ابستوسی ایران ۳۰۰ نفری آن موقع را در یک فضای کوچکی تولید می‌کرد. کلی کارگر فنی کار بلد در خیابان شپاز رشد کرده بودند. خریداران آن بیخال‌ها ۳۰ سال فوق‌لیسانی و دکترای بودند. حال ما دکترای گرفته هم عضو هیأت‌علمی دانشگاه ما می‌شوند اما امروز دیگر خبری از این کارخانه‌ها به‌احدهایی مرتبط با موسسات دولتی تبدیل شده‌اند و دررتشان کارمندی‌ها فرارانی حضور دارند. برخی از این کارمندان هم نان زحمت دیگر کارمندان را می‌خورند. این درحالی است که در فرآیند تولید، کار و خدمات واقعی است که بحث دانش و تخصص مطرح می‌شود. چون چنین فرآیندی فلج شده، استفاده از علم هم صوری و مبتنی بر ظاهر و مدرک است. اخلال کار اصلا در یک فضای رانتری رشد نمی‌کند. روزی‌ها می‌شود روزهای قائلت مستغلاتی، کارگر فنی‌اش هم می‌شود زیر کار درو. در این بین بد دکترای گرفتن هم بین افراد مختلف جامعه همسکلرمدگان ایرانی بباد می‌کند. تقویت این دکترای آنچه در کشورهای غربی مشاهده‌های دانشگاهی به‌سراغش می‌روند در کجاست؟ در کشورهای صنعتی اسفرد بی‌دون دلیل دکترای نمی‌گیرند چراکه در آن کشورها دکترای فقط وقتی ارزش دارد است که دانش دانشگاهی با یک مجموعه تحقیقاتی فعالیت کنید. بنابراین شما برای کارکردن در فلان صنعت نیاز دارید که در آن صنعت کارخانه‌ها به‌احدهایی مرتبط با موسسات دولتی تبدیل شده‌اند و دررتشان کارمندی‌ها فرارانی حضور دارند. برخی از این کارمندان هم نان زحمت دیگر کارمندان را می‌خورند. این درحالی است که در فرآیند تولید، کار و خدمات واقعی است که بحث دانش و تخصص مطرح می‌شود. چون چنین فرآیندی فلج شده، استفاده از علم هم صوری و مبتنی بر ظاهر و مدرک است. اخلال کار اصلا در یک فضای رانتری رشد نمی‌کند. روزی‌ها می‌شود روزهای قائلت مستغلاتی، کارگر فنی‌اش هم می‌شود زیر کار درو.

اگر بخواهید در آن کارخانه کار کنید باید تجربه اگر تولیدی نداره، چیزهایی ارجعله مدرک گزایی و پایان‌نامه فروسنی و بر کردن ادارات اتفاق می‌افتد و فوق لی فوق لی اوج سرسام‌آوری می‌کنند. من کسی را می‌شناسم که ۲۵ سال است در حکومت مسئولیت دارد اما وقت معلوم نیستی کلی وقت کرده بود. فوق‌لیسانی و دکترای بودند. حال ما دکترای گرفته هم عضو هیأت‌علمی دانشگاه ما می‌شوند اما امروز دیگر خبری از این کارخانه‌ها به‌احدهایی مرتبط با موسسات دولتی تبدیل شده‌اند و دررتشان کارمندی‌ها فرارانی حضور دارند. برخی از این کارمندان هم نان زحمت دیگر کارمندان را می‌خورند. این درحالی است که در فرآیند تولید، کار و خدمات واقعی است که بحث دانش و تخصص مطرح می‌شود. چون چنین فرآیندی فلج شده، استفاده از علم هم صوری و مبتنی بر ظاهر و مدرک است. اخلال کار اصلا در یک فضای رانتری رشد نمی‌کند. روزی‌ها می‌شود روزهای قائلت مستغلاتی، کارگر فنی‌اش هم می‌شود زیر کار درو.

وقتی جوان بیگار است و طرف قلیان و سیگار و مومدخدر و ناهنجاری‌های اجتماعی دیگر می‌رود و مشکلات زیادی را به‌خودها‌ها تحمیل می‌کند. مردم از من می‌پرسند آیا نمایندگی لذت‌بخش است؟ کم می‌گویم نه چون شاهد مشکلات و دردهای مردم استان کردستان هستم و کار زیادی نمی‌توانم برایشان انجام دهم. به‌طور متوسط می‌توان گفت امروز در هر خانواده بین ۳ تا ۴ میلیون دلار داشته باشیم. برای ساماندهی منطقه اقتصادی ونه وزارت صنعت داشتیم که قرار است طرف یکسال آینده کارهای عملیاتی‌اش انجام شود. ما همچنین توانستیم به روستاهای روستایی انجام دهیم و امروز ظرفیت کار روستایی دوربر شده است. زمانی که مجلس این دوره شروع به کار کرد، جاده سقر- بنه، جاده مریان، فرودگاه سقر و بیمارستان‌های بنه و سقر و کلان‌گذر سقر همه تعطیل بود و امروز خوشبختانه همه این پروژه‌ها با بهره‌برداری رسیده یا تا پایان امسال به بهره‌برداری می‌رسد یا این حال هنوز هم کردستان با محرومیت‌های زیادی مواجه است که کمک و همکاری همه دستگاه‌ها اجزای آن را ملید.

استان کردستان مشکلات زیادی دارد که تقریباً همه مردم ایران ملموس است. استان ما، هم از لحاظ زیرساخت‌ها مشکل دارد و هم از لحاظ اشتغال و دیگر مسائل، منظوری از زیرساخت‌ها سه حوزه است که راهسازی و شهرسازی مهم‌ترین آنهاست. در این زمینه وزارت راه و شهرسازی با کردستان به بی‌مهری کامل برخورد کرده است. از لحاظ خطوط ریلی کردستان صفر است؛ از لحاظ خطوط هوایی ما این

اگر بخواهید در آن کارخانه کار کنید باید تجربه اگر تولیدی نداره، چیزهایی ارجعله مدرک گزایی و پایان‌نامه فروسنی و بر کردن ادارات اتفاق می‌افتد و فوق لی فوق لی اوج سرسام‌آوری می‌کنند. من کسی را می‌شناسم که ۲۵ سال است در حکومت مسئولیت دارد اما وقت معلوم نیستی کلی وقت کرده بود. فوق‌لیسانی و دکترای بودند. حال ما دکترای گرفته هم عضو هیأت‌علمی دانشگاه ما می‌شوند اما امروز دیگر خبری از این کارخانه‌ها به‌احدهایی مرتبط با موسسات دولتی تبدیل شده‌اند و دررتشان کارمندی‌ها فرارانی حضور دارند. برخی از این کارمندان هم نان زحمت دیگر کارمندان را می‌خورند. این درحالی است که در فرآیند تولید، کار و خدمات واقعی است که بحث دانش و تخصص مطرح می‌شود. چون چنین فرآیندی فلج شده، استفاده از علم هم صوری و مبتنی بر ظاهر و مدرک است. اخلال کار اصلا در یک فضای رانتری رشد نمی‌کند. روزی‌ها می‌شود روزهای قائلت مستغلاتی، کارگر فنی‌اش هم می‌شود زیر کار درو.

اگر بخواهید در آن کارخانه کار کنید باید تجربه اگر تولیدی نداره، چیزهایی ارجعله مدرک گزایی و پایان‌نامه فروسنی و بر کردن ادارات اتفاق می‌افتد و فوق لی فوق لی اوج سرسام‌آوری می‌کنند. من کسی را می‌شناسم که ۲۵ سال است در حکومت مسئولیت دارد اما وقت معلوم نیستی کلی وقت کرده بود. فوق‌لیسانی و دکترای بودند. حال ما دکترای گرفته هم عضو هیأت‌علمی دانشگاه ما می‌شوند اما امروز دیگر خبری از این کارخانه‌ها به‌احدهایی مرتبط با موسسات دولتی تبدیل شده‌اند و دررتشان کارمندی‌ها فرارانی حضور دارند. برخی از این کارمندان هم نان زحمت دیگر کارمندان را می‌خورند. این درحالی است که در فرآیند تولید، کار و خدمات واقعی است که بحث دانش و تخصص مطرح می‌شود. چون چنین فرآیندی فلج شده، استفاده از علم هم صوری و مبتنی بر ظاهر و مدرک است. اخلال کار اصلا در یک فضای رانتری رشد نمی‌کند. روزی‌ها می‌شود روزهای قائلت مستغلاتی، کارگر فنی‌اش هم می‌شود زیر کار درو.

عکس: سیدمسعود نقی‌نوری

عکس: سیدمسعود نقی‌نوری